

P. Ł. Kosłysz
27.12.2021
[Signature]

1300

Lublin, 16.12.2021 r.

Podmiot wnoszący petycję:

Grupa podmiotów szczegółowo wymieniona
w liście z podpisami podmiotów popierających petycję
stanowiącej załącznik do petycji

Podmiot reprezentujący podmioty wnoszące petycję:

**Stowarzyszenie
Sieradzko-Lubelskie
im. Floriana Szarego**

**Stowarzyszenie Sieradzko-Lubelskie
im. Floriana Szarego**

ul. Krakowskie Przedmieście 121a,
98-200 Sieradz
KRS: 0000885075
REGON: 388216073
NIP: 8272326091

Reprezentowany przez:

Prezes Zarządu:

Patryk Maksymilian Kwiatkowski

Wiceprezesa Zarządu ds. finansowych:

Piotr Flasiński

adres do korespondencji:

ul. Agatowa 18/5
20-571 Lublin

Urząd Miasta Lublin
Biuro Obsługi Mieszkańców
ul. Wierławska 14
4219 21/21/21 P (KP)
Dnia 17.12.2021
DK085A7A23
L.Dz. 211...
[Signature]
(1201)

**Prezydent Miasta Lublin
Pan Krzysztof Żuk
krzysztof.zuk@lublin.eu**

**Przewodniczący Rady Miejskiej
w Lublinie
Pan Jarosław Pakuła
jaroslaw.pakuła@lublin.eu**

PETYCJA

**o nadanie nazwy „ul. Sieradzka” jednej z ulic Miasta Lublin,
biegnącej w kierunku zachodnim**

Na podstawie przepisów ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach
(Dz.U. z 05.09.2014 r., poz. 1195) grupa podmiotów szczegółowo wymieniona

w liście z podpisami podmiotów popierających petycję stanowiącej załącznik do petycji reprezentowana przez Stowarzyszenie Sieradzko-Lubelskie im. Floriana Szarego, wnosi o nadanie nazwy „ul. Sieradzka” jednej z ulic Miasta Lublin, biegnącej w kierunku zachodnim - z inicjatywy Stowarzyszenia Sieradzko-Lubelskiego im. Floriana Szarego.

Uzasadnienie

Celem stowarzyszenia - inicjatora petycji, powołanego do życia w dniu 22 lutego 2021 r. jest m.in.:

- Podejmowanie inicjatyw, działań oraz kształtowanie postaw przyczyniających się do budowania i rozwoju stosunków oraz współpracy pomiędzy województwem lubelskim (poszczególnymi jednostkami administracyjnymi województwa), a powiatem sieradzkim (poszczególnymi jednostkami administracyjnymi powiatu) na zasadach równości, a także wzajemnych korzyści między wymienionymi regionami;
- Integracja społeczeństwa zamieszkująca województwo lubelskie i powiat sieradzki;
- Inicjowanie i wspomaganie wszelkich inicjatyw służących promocji i rozwojowi województwa lubelskiego i powiatu sieradzkiego;
- Popularyzacja wiedzy historycznej (w tym historii szeroko pojętych rejonów ziemi lubelskiej i ziemi sieradzkiej);
- Promocja regionów województwa lubelskiego i powiatu sieradzkiego, także poprzez promocję ich produktów lokalnych i regionalnych;
- Współpraca z lokalnymi organizacjami, stowarzyszeniami, fundacjami i samorządami terytorialnymi pracującymi na rzecz rozwoju województwa lubelskiego i powiatu sieradzkiego;
- Promocja Rzeczypospolitej Polskiej, w tym regionów województwa lubelskiego i powiatu sieradzkiego za granicą;

Kierując się powyższymi celami, z inicjatywy Stowarzyszenia Sieradzko-Lubelskiego im. Floriana Szarego, grupa podmiotów szczegółowo wymieniona w liście z podpisami podmiotów popierających petycję stanowiącej załącznik do petycji pragnie wnieść o nadanie nazwy „ul. Sieradzka” jednej z ulic Miasta Lublin, biegnącej w kierunku zachodnim:

- nowej, nieposiadającej jeszcze nazwy ulicy miejskiej (która to jest w trakcie powstawania lub w niedalekiej przyszłości powstawać będzie),

lub

- zmianę nazwy dowolnie obecnie istniejącej ulicy miejskiej na „ul. Sieradzką” biegnącą w kierunku zachodnim,

lub

- wydzielenie części obecnie istniejącej ulicy wydzielając i tym samym nadając powyższej części biegnącej w kierunku zachodnim nazwę „ul. Sieradzkiej”.

Należy zaznaczyć, podmiocie podpisani pod petycją, nie proponują żadnej lokalizacji, pozostawiając Radzie Miasta Lublin dowolność w wyborze miejsca (ulicy) nadania nazwy „ul. Sieradzkiej”.

Sieradz jest jednym z najstarszych miast w Polsce. Najdawniejsze ślady osadnictwa na terenie obecnego Sieradza pochodzą z VI-VII w. W XI w. powstał tam gród kasztelański i podgrodzie. W źródłach pisanych Sieradz pojawia się w 1136 roku, kiedy w tzw. bulli gnieźnieńskiej wymienia go papież Innocenty II. „(...) Dlatego czcigodny bracie Jakubie, przychylamy się laskawie do twoich próśb i kościół gnieźnieński, któremu za sprawą Boga przewodniczysz, umacniamy przywilejem stolicy apostolskiej, stanowiąc, aby wszystkie posiadłości, wszystkie

dobra, które ten kościół słusznie z prawem kanonicznym posiada albo w przyszłości roztropnie zdoła nabyć, służy trwale i nienaruszenie tobie i twoim następcom. Spomiędzy nich te przytoczyliśmy, wyrażając je własnymi imionami: z Gniezdna, z Ostrowa, z Łęku (...).”

Wzmianka o Sieradzu pojawia się również w Księdze Rogera (Księga przyjemnych podróży przez nieznanne lądy), znana po łacinie jako *Tabula Rogeriana* – geograficzny opis świata oraz jego przedstawienie na mapie, spisana przez arabskiego geografę Muhammada al-Idrisiego w roku 1154 dla króla Sycylii Rogera II. „(...) Posiada on winnice, oliwki i mnogie drzewa (różnych) gatunków owoców. Do miast jego należą: Kraków, Gniezno, Wrocław, Sieradz, N(u)grada, Ś(i)tnu. Wszystkie one są sławnymi stolicami i silnymi centrami, w których zebrane są dostatki rozmaitych krajów. Prócz tego zażywają one szacunku, ponieważ (przebywają) w nich uczeni wykształceni w dziedzinach nauki i religii rumijskiej (...). Rzemieślnicy ich są zręczni i obznajmieni ze swymi zawodami. Co się tyczy miasta Krakowa, miasta Gniezna, i reszty jej (Polski) wspomnianych miast, są to miejscowości o blisko siebie stojących budowlach (lub: o zwartym zabudowaniu) i szeregu dóbr przyrodzonych; zbliżają się do siebie swą wielkością, a opisy ich i wygląd są identyczne (podobne).”

To właśnie na podstawie tychże dokumentów swego czasu Sieradz był na równi z Krakowem i Gnieznem.

W owym czasie Sieradz wraz z Łęczycą stanowił zwarte i rozległe przestrzennie terytorium łęczycko-sieradzkie, którego obszar obejmował około 20 tys. km. Blisko 2/3 tamtego terytorium pokrywałoby się z obszarem obecnego województwa łódzkiego.

Według pisma z 1298 r. prawa miejskie nadał Sieradzowi książę Kazimierz Konradowic między 1247 a 1255 rokiem. W tym czasie także dominikanie założyli w mieście swój klasztor, co potwierdza ówczesną rangę Sieradza. W XIV wieku, na miejscu spalonego przez Krzyżaków w 1331 r. drewnianego grodu, król Kazimierz Wielki wznosił sieradzki zamek. Obok niego założono kościół św. Trójcy, który w XV wieku przekształcono w kolegiatę. Miasto otoczono murami obronnymi, wałami i fosą.

Do Sieradza prowadziły trzy bramy – Krakowska, Warcka i Grodzka. Bramy Warcka i Grodzka (dzisiejsza ul. Zamkowa) uległy zniszczeniu w drugiej połowie XVIII wieku, Krakowska dotrwała do 1800 r. Począwszy od XV wieku rozwój przestrzenny miasta koncentrował się na powstawaniu i rozbudowie przedmieść. Pierwszym powstałym na południu było Przedmieście św. Mikołaja (wokół tzw. Poświętnej Górki), drugim – Porzecze - nad rzeką Żegliną, oraz najmłodsze Nowe Przedmieście (tzw. Nowe Miasto lub Nowy Rynek) rozwiniętym koło Bramy Warckiej w połowie XVI wieku.

Harmonijny rozwój Sieradza zakłócały kilkakrotne najazdy – Tatarów, Czechów oraz Krzyżaków. Mimo to od XIII do XV w. odbyło się w Sieradzu 15 wałnych zjazdów, w sześciu przewodniczyli królowie polscy. 26 lutego 1383 r. na sejmie w Sieradzu zapewniono poselstwo węgierskie, że królową Polski zostanie córka króla Ludwika – **Jadwiga**.

W 1432 r. na zjeździe sieradzkim podjęto zobowiązanie, wybrania po śmierci Władysława Jagiełły królem Polski jego najstarszego syna – **Władysława**, zwanego później **Warneńczykiem**.

W 1445 roku dokonano w mieście elekcji króla **Kazimierza Jagiellończyka**.

Wśród XV – wiecznych wydarzeń, w których sieradzanie zapisali się złotymi zgłoskami nie można pominąć słynnej bitwy pod Grunwaldem. Jan Długosz w swych „*Rocznikach czyli Kronikach sławnego Królestwa Polskiego*” pisze, iż pomiędzy 51 polskimi oraz 40 litewskimi chorągwiemi znajdowały się dwie sieradzkie. „*Ósma, ziemi sieradzkiej, miała znak, w którego jednej połowie znajdowało się pól białego orła na czerwonym polu, a w drugiej połowie pól ognistego lwa na białym polu.*” I dodaje dalej: „*Trzydziesta, wojewody sieradzkiego Jakuba z Koniecpola, miała jako godło białą podkowę z opuszczoną w dół przednią częścią, opatrzoną krzyżem, na czerwonym polu.*” W nagrodę za męstwo w bitwie król Władysław Jagiełło nadał sieradzanom przywilej używania do pieczęci czerwonego laku stosowanego wcześniej tylko przez królów i książąt.

Nie można nie wspomnieć o Księstwie Sieradzkim, które to na mapach wyodrębniło się w wyniku buntu synów Kazimierza I: Leszka Czarnego i Ziemomysła inowrocławskiego w 1260 r. W latach 1263-1264 nastąpiło porozumienie Leszka Czarnego z ojcem, i od września 1264 r., Leszek Czarny stale już używał tytułu księcia sieradzkiego (dux de Siraz), co oznaczało zaistnienie odrębnego księstwa sieradzkiego obejmującego kasztelanię sieradzką wraz z opolem chropskim, spicymierską, rozpierską i część wołborskiej. Wydzielenie księstwa spowodowało potrzebę wprowadzenia nowej pieczęci, na której Leszek był wyobrażony w walce z gryfem na tle murów miejskich i z napisem w otoku: „*S. Lestconis Dei Gra. Ducis Siradiensis*”. To właśnie Leszek Czarny jest jedną z osób łączących zarówno Sieradz jak i Lublin. To on bowiem fundatorem kościoła farnego św. Michała Archaniola oraz bohaterem jednej ze słynnych legend: *W czasach, gdy na Lublin najeżdżali Jadźwingowie, w okolicach Lublina przebywał Leszek Czarny. Pokonał on Jadźwingów w bitwie, lecz strudzony postanowił ich nie ścigać i odpocząć po walce. Postanowił rozbić obóz na terenie dzisiejszego Lublina pod wielkim, starym dębem, pod którym zasnął. We śnie ujrzał Michała Archaniola, który podał mu miecz. Leszek Czarny uznał to za znak od Boga, który miał zachęcić go do pościgu. Książę niebawem wyruszył i dogonił Jadźwingów i ponownie ich pokonał. Jako wotum wdzięczności ufundował w miejscu swojego obozu kościół (legenda mówi o ufundowaniu, ale niektóre źródła twierdzą że w tym miejscu istniał już kościół) pod wezwaniem św. Michała Archaniola, a dąb, pod którym spał, ścięto i przeznaczono na budowę ołtarza. Prezbiterium miało zostać zbudowane na świątym pniu.*

W spuściźnie po Leszku Czarnym księstwo sieradzkie przypadło Władysławowi Łokietkowi, który też od 1290 r. używał tytułu księcia sieradzkiego i który to nadał Miastu Lublin prawa miejskie w 1317 r. Pod władzą Łokietka księstwo sieradzkie pozostawało do 1300 r., kiedy to książę został wypędzony z Polski przez czeskiego Wacława II. Panowanie czeskie nie trwało jednak długo, bowiem w 1306 r. Łokietek odzyskał Sieradz i Łęczycę wraz z Małopolską, Kujawami i częścią Wielkopolski.

Ziemie te weszły w skład zasadniczego zrębu odbudowanego Królestwa Polskiego, ale nawet po koronacji w panującej tytulaturze po terminie rex Poloniae była używana przez króla formuła: „*nec non terrarum Cracovie, Sandomirrie, Lancicie, Cuyavie, Syradziensis dux*”. Księstwo sieradzkie w 1327 lub następnym roku zostało oddane w lenno przez króla Władysława Łokietka na dożywocie Przemysłowi, który sprawował w nim władzę do swej śmierci, która nastąpiła zapewne w ostatnich miesiącach 1338, lub na początku 1339 roku.

Później już jako ziemia, potem województwo sieradzkie stanowiło integralną część Państwa Polskiego.

Jakże wiele postaci jest związanych zarówno z regionem sieradzkim, jak i lubelskim oprócz wspomnianych powyżej, m.in. Florian Szary, Wiktor Zin, Bolesław Liszkowski, Stanisław Szukalski, Marek Lechniak, ks. Krzysztof Orzeszyna, bł. kard. Stefan Wyszyński.

Wiele polskich miast posiada w swoich nazwach ulice sieradzką, chociażby Łódź, Warszawa, Złoczew, Wieluń, Piotrków Trybunalski, Łódź, Warszawa, a nawet jedno z większych miast rosyjskich: Sarańsk. Jako stowarzyszenie mamy także w planach po pomyślnej realizacji nadania nazwy „ul. Sieradzkiej” w Lublinie złożenie wniosku do Rady Miejskiej w Sieradzu o nadanie nazwy „ul. Lubelskiej” w Sieradzu.

Miasto Lublin posiada wiele ulic nawiązujących do miast/miejscowości w Polsce, które nie koniecznie znajdują się w woj. lubelskim, jak ul. Kaliska, ul. Łomżyńska, ul. Łowicka.

Działając w imieniu Stowarzyszenia, oświadczamy, że wyrażamy zgodę na ujawnienie na stronie internetowej danych **podmiotu reprezentującego** podmioty wnoszące petycję, czyli Stowarzyszenia Sieradzko-Lubelskiego im. Floriana Szarego.

Ponadto wskazujemy, że lista z podpisami podmiotów popierających petycję stanowi 63 podpisów. Załącznik do niniejszej petycji i jest integralną częścią niniejszej petycji.

Załącznik: - lista z podpisami podmiotów popierających.

Prezes Zarządu
Stowarzyszenia Sieradzko-Lubelskiego
im. Floriana Szarego

Patryk Kwiatkowski

Wiceprezes Zarządu ds. finansowych
Stowarzyszenia Sieradzko-Lubelskiego
im. Floriana Szarego

Piotr Flasiński